

Förbindelsepunktens läge

En fastighet som är belägen inom ett verksamhetsområde för vatten och avlopp skulle anslutas till kommunens allmänna VA-anläggning. Därför anvisade kommunen en förbindelsepunkt. På grund av som kommunen anser särskilda skäl kan dock inte förbindelsepunkten förläggas i fastighetens omedelbara närhet. Fastighetsägaren har motsatt sig detta.

De särskilda skäl som kommunen åberopar är i huvudsak följande. För att den aktuella fastigheten ska kunna anslutas till den allmänna anläggningen måste ledningar dras över en angränsande fastighet. Den angränsande fastigheten är en gemensamhetsanläggning som förvaltas av en samfällighetsförening i syfte att ge boende på en närbelägen ö, som saknar landförbindelse, boendeparkering. Gemensamhetsanläggningens mark är i detaljplanen definierad som kvartersmark, vilket enligt förarbetena till vattentjänstlagen, innebär att kommunen inte är skyldig att förlägga sina ledningar där. Den i målet aktuella fastigheten måste trygga in- och utfart till fastigheten genom servitut och detsamma bör ske med de privata servisledningarna. Fastigheten är således i all väsentlighet att jämföras med en skafftomt.

VA-nämnden konstaterade inledningsvis att det åligger huvudmannen för en allmän VA-anläggning att för varje fastighet förmedla en förbindelsepunkt och att denna förbindelsepunkt ska finnas i fastighetens omedelbara närhet om det inte finns särskilda skäl. Kravet på att förbindelsepunkten ska förläggas i fastighetens omedelbara närhet innebär normalt att den ska ligga i eller intill fastighetsgränsen. I det aktuella målet har förbindelsepunkten anvisats ca 100 meter från fastighetens gräns, därmed kan inte närhetskravet anses uppfyllt. Frågan i målet är således om det finns särskilda skäl för en annan placering. Svaret på frågan har ett samband med lagens krav på en skälig och rättvis grund för fördelningen av avgifter.

Kommunen har som särskilda skäl anfört att den allmänna ledningen i annat fall måste gå över kvartersmark samt att kostnaden för en anslutning i fastighetens omedelbara närhet skulle bli orimligt kostsam. VA-nämnden noterade att kommunens taxa inte medgav en högre avgift p.g.a. servisledningen är längre än normalt eller att den dras över exempelvis kvartersmark.

Detaljplanen hindrar enligt VA-nämnden inte att den allmänna ledningen dras över parkeringsplatsen som dessutom är belägen på mark som kommunen äger. Fastighetsägaren i målet tillhör inte samfälligheten och därmed anser VA-nämnden att kommunen har lättare att hantera de eventuella problem som kan uppkomma p.g.a. att marken är upplåten för parkeringsändamål eftersom kommunen är både ägare och upplåtare av marken.

Sammanfattningsvis anser VA-nämnden att varken markens karaktär eller dess status eller dylikt utgör grund för att frångå huvudregeln för placering av förbindelsepunkt. VA-nämnden kan inte föreskriva något exakt läge för förbindelsepunkten utan kan endast förklara att den av kommunen valda placeringen inte är förenlig med närhetskravet i vattentjänstlagen.

Va-nämnden beslutar därmed att bifalla sökandenas talan.

Kommunen har överklagat VA-nämndens beslut.

Va-nämndens ärende nummer: BVa 63 Va 31/11.

Gilbert Nordenswan